

EBA/GL/2022/11

26 września 2022 r.

Wytyczne

w sprawie możliwości przeniesienia w
kontekście oceny możliwości
przeprowadzenia skutecznej
restrukturyzacji i uporządkowanej
likwidacji do celów strategii przeniesienia

1. Zgodność i obowiązki sprawozdawcze

Status niniejszych wytycznych

1. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010¹. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy i instytucje finansowe muszą dołożyć wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych.
2. W wytycznych określono stanowisko EUNB w sprawie odpowiednich praktyk nadzorczych w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego oraz w sprawie sposobu, w jaki należy stosować prawo Unii w konkretnym obszarze. Właściwe organy, określone w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, do których mają zastosowanie niniejsze wytyczne, powinny się do nich zastosować poprzez odpowiednie włączenie ich do swoich praktyk (np. dostosowując swoje ramy prawne lub procesy nadzorcze), również wówczas, gdy wytyczne są skierowane przede wszystkim do instytucji.

Wymogi sprawozdawcze

3. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w terminie do 09.03.2023 właściwe organy mają obowiązek powiadomić EUNB, czy stosują się lub zamierzają zastosować do niniejszych wytycznych albo podać uzasadnienie niestosowania się do nich. W przypadku braku powiadomienia w tym terminie EUNB uzna, że właściwe organy nie stosują się do wytycznych. Powiadomienia należy przysyłać poprzez złożenie formularza dostępnego na stronie internetowej EUNB z oznaczeniem „EBA/GL/2022/11”. Powiadomienia powinny przekazywać osoby odpowiednio upoważnione do informowania o stosowaniu się do wytycznych w imieniu swoich właściwych organów. Do EUNB należy także zgłaszać wszelkie zmiany dotyczące stosowania się do wytycznych.
4. Powiadomienia zostaną opublikowane na stronie internetowej EUNB zgodnie z art. 16 ust. 3.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

2. Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Przedmiot

1. Niniejsze wytyczne określają, uwzględniając art. 10 ust. 5 i art. 11 ust. 1 dyrektywy (UE) 2014/59², działania, jakie instytucje oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny podjąć w celu poprawy możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji, w tym podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 („instytucji”), grup lub grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w kontekście oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 15 i 16 tej dyrektywy, w szczególności gdy w strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziane są instrumenty przeniesienia.
2. Niniejsze wytyczne należy interpretować w powiązaniu z wytycznymi 2022/01 z dnia 13 stycznia 2022 r. w sprawie poprawy możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla instytucji i organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie art. 15 i 16 dyrektywy 2014/59/UE („wytycznymi EUNB w sprawie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”).

Zakres stosowania

3. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie, gdy w skład preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wchodzi instrument przeniesienia. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą jednak podjąć decyzję o zastosowaniu części niniejszych wytycznych dotyczących konkretnych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (np. części dotyczącej poszczególnych strategii przeniesienia) w odniesieniu do instytucji, których planowana preferowana strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie polega na tych instrumentach, np. obejmuje instrument przeniesienia jedynie jako strategię alternatywną, o czym mowa w art. 22 akapit pierwszy pkt 2 lit. e) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1075³.

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

³ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1075 z dnia 23 marca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających treść planów naprawy, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, minimalne kryteria, które właściwy organ ma poddać ocenie w odniesieniu do planów naprawy i grupowych planów naprawy, warunki udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy, wymagania wobec niezależnych rzeczoznawców, umowne uznanie uprawnień do umorzenia i konwersji, procedury i treść wymogów dotyczących powiadomienia i obwieszczenia o zawieszeniu oraz sposób funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. L 184, 8.7.2016, s. 1–71).

4. Niniejsze wytyczne nie mają zastosowania do instytucji podlegających uproszczonym obowiązkom w zakresie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 4 dyrektywy 2014/59/UE.
5. W przypadku zmiany strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności poprzez nowe włączenie instrumentu przeniesienia do preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, niniejsze wytyczne powinny mieć pełne zastosowanie jak najszybciej i nie później niż po upływie 3 lat od daty zatwierdzenia planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmującego nową strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
6. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą podjąć decyzję o stosowaniu niniejszych wytycznych w całości lub w części do instytucji podlegających uproszczonym obowiązkom w zakresie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub do instytucji, których plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje, że mają one zostać zlikwidowane w sposób uporządkowany zgodnie z obowiązującym prawem krajowym.
7. W przypadku instytucji, które nie należą do grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 111 i 112 dyrektywy 2013/36/UE⁴, niniejsze wytyczne mają zastosowanie na poziomie indywidualnym.
8. W przypadku instytucji, które należą do grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 111 i 112 dyrektywy 2013/36/UE, niniejsze wytyczne mają zastosowanie do całej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, tzn. podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ich jednostek zależnych.

Adresaci

9. Niniejsze wytyczne są skierowane do organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zdefiniowanych w art. 4 pkt 2 ppkt (v) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 („organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”) oraz do instytucji finansowych, które są podmiotami objętymi zakresem dyrektywy 2014/59/UE, zdefiniowanych w art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 („instytucji”).

Definicje

- O ile nie określono inaczej, pojęcia stosowane i zdefiniowane w dyrektywie 2014/59/UE oraz wytycznych EUNB w sprawie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają w niniejszych wytycznych takie samo znaczenie.

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

- Do celów niniejszych wytycznych „strategie lub instrumenty przeniesienia” odnoszą się do instrumentu zbycia działalności (poprzez nabycie akcji/udziałów albo nabycie aktywów), zgodnie z art. 38 dyrektywy 2014/59/UE („SoB”), instrumentu instytucji pomostowej (zwanego również „zamkniętym umorzeniem lub konwersją długu” (*closed bail-in*)), zgodnie z art. 40 dyrektywy 2014/59/UE („BI”), oraz instrumentu wydzielenia aktywów, zgodnie z art. 42 dyrektywy 2014/59/UE („AST”).

3. Wdrożenie

Data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze wytyczne stosuje się od dnia **1 stycznia 2024 r.**

4. Określenie zakresu transferu

10. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny ustalić metodologię określania podmiotu lub podmiotów, linii biznesowych lub portfeli aktywów, praw lub zobowiązań przeznaczonych do przeniesienia („zakresu przeniesienia”), ponieważ pozostaje to obowiązkiem organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w momencie jej przeprowadzania.
11. W fazie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucje powinny być w stanie zaproponować zakres przeniesienia zdefiniowany w pkt 10. W tym celu instytucje powinny zidentyfikować wszelkie przeszkody, zaproponować potencjalne ulepszenia oraz być w stanie zaproponować alternatywny zakres przeniesienia lub zmiany w nim, mające na celu poprawę wiarygodności i wykonalności strategii lub instrumentu przeniesienia, zgodnie z opisem zawartym w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
12. Instytucje powinny być w stanie, na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:
 - a) zidentyfikować i wyodrębnić elementy zakresu przeniesienia, określone przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zgodnie z ich wskazówkami, zgodnie z art. 11 dyrektywy 2014/59/UE oraz
 - b) przetestować możliwość zastosowania zakresu przeniesienia w ramach różnych scenariuszy przekazanych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 10 ust. 3, art. 10 ust. 7 lit. j) i art. 12 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE.
13. Przy ustalaniu metodologii określania zakresu przeniesienia w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z art. 10 ust. 1, art. 10 ust. 7 lit. j) oraz art. 12 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2014/59/UE organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny rozważyć:
 - a. cele instrumentów (zgodnie ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określoną dla instytucji) oraz działalność instytucji. Główny zakres przeniesienia powinien docelowo składać się z aktywów, praw lub zobowiązań, których przeniesienie ma kluczowe lub krytyczne znaczenie dla zgodności z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, obowiązkami regulacyjnymi (z uwzględnieniem zobowiązań zabezpieczonych zgodnie z art. 44 dyrektywy 2014/59/UE lub obowiązków wynikających z art. 73 dyrektywy 2014/59/UE) oraz celami instrumentu („pierwsza warstwa zakresu przeniesienia”), a jego ustalenie powinno odpowiadać liście kryteriów doprecyzowanych w poniższej sekcji 4.1;
 - b. wzajemne powiązania w ramach instytucji. Z zastrzeżeniem poprzedniego podpunktu a) wzajemne powiązania, których nie można usunąć bez czasochłonnych i kosztownych działań, lub wynikające z ograniczeń prawnych (w tym dotyczących zabezpieczeń

przewidzianych w art. 76–80 dyrektywy 2014/59/UE) powinny zostać włączone w zakres przeniesienia („druga warstwa zakresu przeniesienia”) zgodnie z poniższą sekcją 4.2 poniżej.

14. Instytucje powinny sygnalizować organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeszkody utrudniające możliwość przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań przy stosowaniu określenia zakresu przeniesienia oraz proponować ewentualne środki łagodzące i rozwiązania. Instytucje powinny pracować nad stopniowym ograniczaniem tych przeszkód. W ocenie przeszkód w przeniesieniu należy zwracać szczególną uwagę na problemy transgraniczne zgodnie z sekcją 4.3.
15. W razie potrzeby przy ustalaniu metodologii określania zakresu przeniesienia oraz w celu opracowania strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, która najlepiej wpisuje się w cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny rozważyć możliwość podziału zakresu na różne części, aby przygotować się na różne scenariusze, uwzględniać możliwość zastosowania zestawu instrumentów przeniesienia, umożliwiać różne kolejne przeniesienia i ich kombinacje w ramach tego samego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub na rzecz wielu odbiorców.

4.1 Szczegółowe uwarunkowania dotyczące poszczególnych instrumentów przeniesienia

4.1.1 Zbycie działalności (SoB)

16. Jeżeli strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmuje instrument zbycia działalności, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny ocenić, w ramach planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ryzyko braku realizacji nabycia aktywów i akcji/udziałów⁵ oraz rozważyć transakcję najmniej inwazyjną, która najlepiej osiąga cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z punktami 10–15.
17. Odnośnie do nabycia akcji/udziałów instytucje powinny przeanalizować, w jakim stopniu zakres przeniesienia wzbudza zainteresowanie rynku, zważywszy na cel osiągnięcia jak najwyższej ceny sprzedaży, biorąc pod uwagę prace nad planowaniem naprawy, porównywalne transakcje, wyceny lub trendy rynkowe. Instytucje powinny następnie przekazać wynik takiej analizy organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby te mogły go uwzględnić w ocenie możliwości przeniesienia w kontekście planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ocena taka powinna w miarę możliwości uwzględniać działalność, model biznesowy, wyniki finansowe, relacje z klientami, kanały dystrybucji oraz podział geograficzny zakresu przeniesienia.

⁵ Nabycie akcji/udziałów polega na przeniesieniu (zdefiniowanym w art. 63 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2014/59/UE) instrumentów właścicielskich (zdefiniowanych w art. 2 ust. 1 pkt 61 dyrektywy 2014/59/UE) na odbiorcę (zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 pkt 80 dyrektywy 2014/59/UE), natomiast nabycie aktywów to przeniesienie (zdefiniowane w art. 63 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2014/59/UE) aktywów, praw i/albo zobowiązań na odbiorcę (zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 pkt 80 Dyrektywy 2014/59/UE).

18. Odnośnie do nabycia aktywów instytucje powinny przeanalizować stopień zainteresowania rynku zakresem przeniesienia poprzez rozważanie dodatkowych pozycji, które uatrakcyjniłyby go dla nabywcy, w tym środków pieniężnych, innych aktywów płynnych i rentownych kredytów. Następnie powinny przekazać wynik takiej analizy organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby te mogły go uwzględnić w ocenie możliwości przeniesienia w kontekście planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
19. Zgodnie z pkt 11 niniejszych wytycznych instytucje powinny pomagać identyfikować dostępne możliwości poprawy określenia zakresu przeniesienia w celu ułatwienia przeniesienia. W szczególności instytucje powinny rozważyć, czy zakres przeniesienia może zostać uproszczony w celu ograniczenia ryzyka braku realizacji w trakcie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Instytucje powinny również rozważyć opcje do zastosowania w odniesieniu do określenia zakresu przeniesienia w celu maksymalizacji szans na jego powodzenie, takie jak gwarancje na portfel aktywów (art. 101 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2014/59/UE) lub wydzielenia (ang. *carve-out*) niektórych niepożądaných aktywów, praw lub zobowiązań, które nie są potrzebne dla ciągłości funkcji krytycznych lub głównych linii biznesowych, wykorzystując identyfikację części zakresu przeniesienia zgodnie z pkt 21.
20. Instytucje powinny również analizować zdolność rynku do absorpcji zakresu przeniesienia, oceniając istnienie inwestorów zewnętrznych dysponujących wystarczającymi środkami, w przypadku instytucji kredytowych – nadwyżką kapitału lub wystarczającym dostępem do rynku, dotychczasowym doświadczeniem w zakresie integracji oraz dopasowaniem pod względem konkurencji i względów strategicznych. Instytucje powinny następnie przekazać wynik tej analizy organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
21. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny wykorzystać działanie opisane w punktach 18 i 25 wytycznych do rozważenia możliwości różnych potencjalnych nabywców różnych części zakresu przeniesienia według dane rynku, ich możliwości absorpcyjnych lub zakresu geograficznego działalności, w celu maksymalizacji szans na powodzenie strategii przeniesienia i wsparcia możliwości skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W razie potrzeby, zgodnie z art. 39 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny rozważyć podział zakresu przeniesienia na części w celu lepszego dostosowania strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do nieprzewidzianych warunków restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz różnych możliwych scenariuszy, jakie mają zostać przetestowane.
22. W miarę możliwości i w celu zwiększenia możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucje powinny analizować potencjalne zmiany zakresu przeniesienia, które mogą pojawić się w miarę rozwoju działalności gospodarczej instytucji i zmian warunków gospodarczych, oraz przekazać wynik takiej analizy organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Należy w jak największym stopniu rozważyć zmiany strukturalne i ich przewidywalne skutki. Należy co najmniej rozważyć wpływ opcji naprawy na aktywa, prawa lub zobowiązania kwalifikujące się do głównego zakresu przeniesienia (pierwszej warstwy) na podstawie pkt 13.a, 19 i 20 niniejszych wytycznych.

4.1.2 Instytucja pomostowa (BI)

23. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny rozważyć cele i strategię wyjścia instytucji pomostowej, biorąc pod uwagę rozpatrywany scenariusz, przy ustalaniu metodologii określania zakresu przeznaczonego do przeniesienia do instytucji pomostowej, zgodnie z pkt 10–13 niniejszych wytycznych. W szczególności główny zakres przeniesienia (pierwsza warstwa) może być określony inaczej, jeżeli instytucja pomostowa jest tworzona w celu dalszego wdrażania wymaganego wydzielenia w ramach instytucji lub w celu zgromadzenia aktywów, praw i zobowiązań z różnych instytucji objętych restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z art. 40 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, lub jeżeli instytucja pomostowa ma zostać sprzedana w całości lub w częściach zgodnie z art. 41 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE.
24. Instytucje powinny wspierać organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez testowanie możliwości zastosowania (zgodnie z pkt 12 lit. b) i pkt 15 niniejszych wytycznych) określenia zakresu przeniesienia, wspierając ocenę ryzyka braku realizacji, doradzając w kwestii potencjalnego ulepszenia zakresu przeniesienia oraz oceniając zapotrzebowanie rynkowe i możliwości absorpcji zakresu przeniesienia. Pomaga to organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zmaksymalizować zbywalność instytucji pomostowej i wspiera wybór tego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
25. Instytucje powinny oceniać profil ryzyka aktywów, praw i zobowiązań kwalifikujących się do zakresu przeniesienia oraz wspierać ocenę przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ich zgodności z rentownością instytucji pomostowej, która ma kontynuować wykonywanie funkcji krytycznych. Profil ryzyka (w tym ryzyka kredytowego, rynkowego lub operacyjnego) zakresu przeniesienia docelowo nie powinien zagrażać rentowności instytucji pomostowej, zanim stanie się ona przedmiotem sprzedaży.
26. Jeżeli instytucja pomostowa ma wspierać tylko jedną instytucję, instytucja ta powinna wspierać organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy ocenie kalibracji pozycji kapitałowej i płynnościowej zakresu przeniesienia, zapewniając, aby wartość zobowiązań, zgodnie z art. 40 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE, nie przekraczała wartości aktywów przeniesionych z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub pochodzących z innych źródeł, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien ocenić wpływ zakresu przeniesienia na pozycję kapitałową i płynnościową instytucji pomostowej. Podobnie, aby zapewnić zrównoważoną pozycję płynnościową instytucji pomostowej, profil zapadalności aktywów powinien być zgodny z wymagalnością zobowiązań, a szczególną uwagę należy zwrócić na całkowitą wagę stopy procentowej zobowiązań w porównaniu z całkowitą stopą procentową wynikającą z aktywów.
27. Aby dodatkowo zwiększyć możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, instytucje powinny wspierać organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ocenie potencjalnych zmian zakresu, na zasadach podobnych do

zasad określonych w pkt 22 niniejszych wytycznych, które prawdopodobnie mogą mieć wpływ na zakres przeniesienia określony w punktach 13.a i 23–26 niniejszych wytycznych.

28. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny rozważyć warunki, w których przeniesienia zwrotne do instytucji byłyby konieczne lub korzystne z punktu widzenia strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Rozważania te powinny być prowadzone na poziomie części zakresu przeniesienia.
29. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny rozważyć, czy przeprowadzenie nabycia akcji/udziałów w ramach instrumentu instytucji pomostowej jest wykonalne.

4.1.3 Instrument wydzielenia aktywów (ang. *asset separation tool – AST*)

30. Na podstawie informacji przekazanych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucje powinny zgłosić tym organom aktywa, prawa lub zobowiązania, które spełniają warunki określone w art. 42 ust. 5 dyrektywy 2014/59/UE oraz zasady określone w wytycznych EUNB w sprawie instrumentu wydzielenia aktywów⁶ w celu zbadania, w jakim zakresie można zastosować instrument wydzielenia aktywów zgodnie z art. 12 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2014/59/UE.
31. Na podstawie wskazówek od organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucje powinny zidentyfikować pozycje przeznaczone do uwzględnienia w zakresie przeniesienia, tak aby pasowały do charakterystyki spółki zarządzającej aktywami (ang. *asset management company – AMC*) określonej przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W ten sam sposób, zgodnie z art. 42 ust. 5 lit. c) dyrektywy 2014/59/UE, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny ocenić, czy przeniesienie jest konieczne, aby zmaksymalizować wpływy z likwidacji, zatem nie powinno się pomijać modelu biznesowego ani strategii wyjścia spółki zarządzającej aktywami. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny w szczególności dopilnować, aby:
 - zakres przeniesienia był zgodny z modelem biznesowym spółki zarządzającej aktywami, jeżeli jest już ustanowiony, albo rozważyć ustanowienie modelu biznesowego spółki zarządzającej aktywami. Spółki zarządzające aktywami mogą być skonstruowane w taki sposób, aby koncentrowały się na jednym składniku aktywów lub specjalizowały w danym obszarze geograficznym;
 - zwłaszcza w przypadku spółki zarządzającej aktywami, od której oczekuje się zdolności do pokrycia strat wynikających z portfeli i działalności różnych instytucji, występowała spójność między zakresem przeniesienia a strategią zbycia, zapewniająca maksymalizację wpływów z likwidacji, pozwalająca uniknąć obniżenia wartości i tworząca efekty skali;

⁶ Wytyczne EUNB w sprawie ustalenia kiedy, zgodnie z art. 42 ust. 14 dyrektywy 2014/59/UE, likwidacja aktywów lub zobowiązań w ramach standardowego postępowania upadłościowego może mieć negatywny wpływ na co najmniej jeden rynek finansowy (EBA/GL/2015/05).

- zakres przeniesienia pozwalał spółce zarządzającej aktywami w miarę możliwości osiągnąć rozmiar krytyczny pozwalający na uzyskanie korzyści skali. Idealnie byłoby, gdyby rozmiar krytyczny pozostawał w granicach proporcji rynku, na którym działa;
 - zakres przeniesienia stawiał spółkę zarządzającą aktywami w pozycji umożliwiającej odzyskanie długoterminowej wartości przewyższającej wartość rynkową na dzień wyceny zgodnie z pkt 32 niniejszych wytycznych, co oznacza, że portfele z negatywnymi prognozami długoterminowymi powinny być rozważane ostrożnie.
32. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny określić dla instytucji metodologię konstruowania zakresu przeniesienia przeznaczanego dla spółki zarządzającej aktywami w ramach instrumentu wydzielenia aktywów w taki sposób, aby długoterminowa wartość zakresu przewyższała wartość rynkową w celu uniknięcia obniżenia wartości, zminimalizowania kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ochrony finansów publicznych (art. 31 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE). Wartość długoterminową można oszacować na podstawie bieżącej wartości rynkowej rentownych portfeli. Problem pojawia się jednak w przypadku portfeli zagrożonych lub nierentownych, w których przypadku organy powinny ocenić perspektywy poprawy dla danych portfeli i rynków na podstawie dostępnych analiz rynkowych, wykorzystać ocenę organów nadzoru oraz ocenić ewentualne połączenie z aktywami rentownymi (połączenie różnych części zgodnie z pkt 15 niniejszych wytycznych), aby pozytywnie wpłynąć na ogólny profil zakresu przeniesienia.
33. Aby dodatkowo zwiększyć możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, instytucje powinny wspierać organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ocenie potencjalnych zmian zakresu zgodnie z pkt 22 niniejszych wytycznych, które mogą mieć wpływ na zakres przeniesienia.
34. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny rozważyć warunki, w których przeniesienia zwrotne do instytucji byłyby konieczne lub korzystne z punktu widzenia strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Wspomniane rozważania powinny być prowadzone na poziomie części zakresu przeniesienia.

4.2 Ocena wzajemnych powiązań

35. W celu wsparcia wymogu, o którym mowa w pkt 99–101 wytycznych EUNB w sprawie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz zapewnienia ciągłości zakresu przeniesienia po jego wydzieleniu z grupy zgodnie z pkt 13.b niniejszych wytycznych, instytucje powinny być w stanie wyjaśnić organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji analizę uzasadniającą identyfikację informacji, o których mowa w pkt 15, 16 oraz 44 wytycznych EUNB w sprawie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uzasadniającą planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W szczególności, z uwzględnieniem zasady proporcjonalności, instytucje powinny być w stanie:

- podzielić główne linie biznesowe i funkcje krytyczne na procesy funkcjonalne⁷ oraz przyporządkować je odpowiednio do jednostek organizacyjnych;
- ocenić rolę jednostek organizacyjnych i ich usług;
- zidentyfikować odpowiadające im elementy, takie jak aktywa, zobowiązania, pracownicy, zasoby, systemy i aplikacje, zaangażowane w jednostkach organizacyjnych jako właściwe.

36. Instytucje powinny zwrócić uwagę organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na potencjalne problemy związane z wydzielaniem elementów jednostek organizacyjnych z głównych elementów zakresu przeniesienia (pierwszej warstwy) (konflikty dotyczące możliwości oddzielenia) ponieważ nie można ich łatwo zastąpić, gdyż mogą się wiązać z dodatkowym i nieproporcjonalnym ryzykiem, albo ponieważ ich oddzielenie byłoby nieoptymalne z punktu widzenia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Potencjalny proces identyfikacji konfliktów dotyczących możliwości oddzielenia powinien uwzględniać elementy określone w pkt 37–49 niniejszych wytycznych oraz powinien w jak największym stopniu wykorzystywać prace nad planowaniem naprawy. Wyniki powinny zostać uwzględnione w określaniu zakresu przeniesienia w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w ocenie wykonalności strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W zależności od zakresu wzajemnych powiązań i różnorodności scenariuszy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocena wzajemnych powiązań może być rozłożona w czasie.

Wzajemne powiązania finansowe

37. Zgodnie z pkt 100 wytycznych w sprawie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucje powinny identyfikować dla organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiązania zabezpieczone na podstawie art. 76–80 dyrektywy 2014/59/UE.

38. Aby (i) uniknąć niepotrzebnych zakłóceń finansowych i zapewnić niezawodność usług finansowych świadczonych w ramach zakresu przeniesienia lub (ii) ograniczyć niestabilność finansowania działalności, która ma być kontynuowana (w tym przy użyciu instrumentu wydzielenia aktywów dla likwidowanego podmiotu), główny zakres przeniesienia powinien, o ile to możliwe i z zastrzeżeniem pkt 41 niniejszych wytycznych, zostać przeniesiony wraz z powiązanymi z nim zobowiązaniami i zabezpieczeniami finansowymi. Zatem w ramach planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucje posiadające strategie przeniesienia w swoich planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny:

- zidentyfikować powiązania finansowe pomiędzy pozabilansowymi i bilansowymi ekspozycjami i zobowiązaniami, a w szczególności gwarancjami (co ma obejmować w stosownych przypadkach odniesienia do: zakresu⁸; okresu obowiązywania; praw do wcześniejszego rozwiązania; klauzul dotyczących zmiany kontroli lub obustronnych klauzul

⁷ Procesy funkcjonalne można zdefiniować jako codzienną działalność wspierającą linie biznesowe.

⁸ Takie jak np. listy gwarancyjne.

stwierdzenia niewykonania zobowiązań, bądź mającego zastosowanie prawa) udzielonymi i otrzymanymi, z podziałem na gwarancje zewnętrzne i wewnątrzgrupowe. Gwarancje wewnątrzgrupowe⁹ powinny być szczególnie poddawane ocenie w celu stwierdzenia, czy należy je przenieść, czy anulować bez powodowania niepożądanego chaosu;

- zidentyfikować istniejące zabezpieczenia (ang. *hedges*) inne niż te, o których mowa powyżej;
- zidentyfikować jednostki organizacyjne odpowiedzialne za finansowanie oraz ich powiązania umowne z innymi jednostkami, przy uwzględnieniu wpływów i wypływów pieniężnych oraz możliwości równoważenia;
- opracować w razie potrzeby mechanizmy zapewniające utrzymanie dotychczasowych umów w trakcie oraz po zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ciągłość wewnątrzgrupowych transakcji zabezpieczających oddzielonych jednostek, dostęp do walut dla oddzielonych jednostek.

Wzajemne powiązania prawne

39. W celu wsparcia organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucje powinny zidentyfikować wzajemne powiązania prawne pomiędzy głównym zakresem przeniesienia a resztą instytucji, w tym m.in.:

- a. Na poziomie międzypodmiotowym: (i) instrumenty właścicielskie międzypodmiotowe; (ii) powiązania podatkowe; (iii) obowiązki wobec innych stron współpracujących, gdy są istotne; (iv) stosunek prawny między podmiotami oraz wszelkie systemy solidarności lub instytucjonalne systemy ochrony; (v) istotne umowy z postanowieniami wyłączającymi, takie jak wspólne przedsięwzięcia lub inne partnerstwa, np. z firmami ubezpieczeniowymi.
- b. Na poziomie jednostek organizacyjnych: ewentualne wzajemne powiązania prawne wynikające z istniejących obowiązków w zakresie świadczenia usług na podstawie umów o gwarantowanym poziomie usług, umów pracowniczych i umowy zbiorowej¹⁰ oraz postanowień umownych związanych z aktywami i zobowiązaniami każdej jednostki.

40. Instytucje powinny zidentyfikować potencjalne konflikty dotyczące możliwości wydzielenia związane z ww. elementami i przekazać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszystkie potrzebne informacje w celu wyjaśnienia następujących kwestii:

(i) potencjalnych konsekwencji określenia zakresu przeniesienia dla struktury własnościowej instytucji oraz niezależności nabywcy;

⁹ Gwarancje wewnątrzgrupowe w kontekście niniejszych wytycznych rozumieć należy szeroko jako mechanizmy przenoszenia strat.

¹⁰ Zgodnie z art. 5 ust. 1 dyrektywy w sprawie przejęć przedsiębiorstw 2001/23/WE oraz art. 34 ust. 4 dyrektywy 2014/59/UE, w przypadku przeniesienia (przejęcia) wykorzystującego instrument instytucji pomostowej, zbycia działalności lub wydzielenia aktywów może nie mieć zastosowania automatyczne przeniesienie (przejęcie) umów pracowniczych.

(ii) czy druga warstwa zakresu przeniesienia mogłaby być ustrukturyzowana w sposób, który nie prowadzi do niepotrzebnych strat z powodów podatkowych;

(iii) czy mechanizmy współpracy powinny być kontynuowane i czy mogłyby być korzystne z punktu widzenia zakresu przeniesienia;

(iv) czy przynależność do instytucjonalnego systemu ochrony, zrzeczenia lub zbliżonego mechanizmu solidarnościowego może być nadal kontynuowana odnośnie do zakresu przeniesienia oraz potencjalnych powiązanych z tym obowiązków związanych z zakresem przeniesienia, przy czym należy również ocenić, w stosownych przypadkach, czy zwolnienia dotyczące instytucjonalnego systemu ochrony/zrzeczenia (takie jak te przewidziane w art. 113 ust. 7 i art. 49 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013) nadal obowiązują, czy ustają w trakcie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jakie byłyby tego konsekwencje;

(v) czy i w jakim stopniu potencjalne ryzyko sporu sądowego (w tym ryzyko sporu sądowego wynikające z samego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie ze wskazówkami organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji) obciąża zakres przeniesienia.

41. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny ocenić, w jakim stopniu wynikające z art. 64 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE uprawnienia do zmiany lub unieważnienia umów mogłyby zostać wykorzystane w celu lepszego określenia drugiej warstwy zakresu przeniesienia oraz usunięcia niepotrzebnych wzajemnych powiązań.

Wzajemne powiązania operacyjne

42. Oprócz przyporządkowywania pełnych etatów do składników zakresu przeniesienia (zob. pkt 35 niniejszych wytycznych) instytucje powinny przekazywać informacje o specjalistycznej wiedzy wymaganej do prowadzenia działalności znajdującej się w zakresie przeniesienia. W ostatecznym rozrachunku to właśnie zrozumienie wiedzy specjalistycznej będzie miało wpływ na ocenę zastępowalności (substytucyjności) pracowników i łagodzenie konfliktów dotyczących możliwości wydzielenia.

Wzajemne powiązania biznesowe

43. Instytucje powinny zidentyfikować wzajemne powiązania biznesowe, takie jak wszelkie powiązania między jednostkami organizacyjnymi, w ramach których linia biznesowa jest obsługiwana przez wiele jednostek organizacyjnych lub której przychody są generowane przez działalność prowadzoną przez różne jednostki organizacyjne, w tym synergie lub klientów z kilku obszarów działalności.

44. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny rozważyć metodologię określenia zakresu przeniesienia w świetle wzajemnych powiązań biznesowych, tak aby (i) zakres, który ma zostać przeniesiony do spółki zarządzającej aktywami, nie wpływał negatywnie na działalność biznesową (w tym funkcje krytyczne i główne linie biznesowe) pozostającej w

instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, która ma być kontynuowana, (ii) lub alternatywnie, tak aby pozostawienie jednostek w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją nie wpływało negatywnie na działalność biznesową (w tym funkcje krytyczne i główne linie biznesowe) przenoszonych do potencjalnego nabywcy (potencjalnych nabywców) lub instytucji pomostowej.

4.3 Ocena aspektów transgranicznych

45. Instytucje powinny informować organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na ich wniosek o prawie właściwym i krajowej specyfice aktywów, pozycji, działalności i podmiotów w zakresie przeniesienia.
46. Instytucje powinny sygnalizować pozycje – w ramach zakresu przeniesienia lub na wniosek – które mogą być przenoszone tylko na obszarze tego samego państwa członkowskiego i wskazywać potencjalne sposoby rozwiązania tego problemu.
47. Aby spełnić wymogi art. 67 dyrektywy 2014/59/UE i art. 30 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1075, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny w fazie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedyskutować z organami państwa trzeciego możliwość wykonywania uprawnień do przeniesienia w odniesieniu do pozycji podlegających prawu państwa trzeciego. W zależności od wyników dyskusji organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie musiał ocenić, czy następujące opcje są wykonalne:
 - (i) Organ państwa trzeciego uzna uprawnienia organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do przeniesienia;
 - (ii) Organ państwa trzeciego nie uzna uprawnień organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do przeniesienia, lecz nie wniesie sprzeciwu wobec przeniesienia zatwierdzonego przez podmiot objęty restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
 - (iii) Przeniesienie będzie możliwe dopiero po poniesieniu znacznych kosztów i poświęceniu znacznej ilości czasu na restrukturyzację i uporządkowaną likwidację.
48. W celu wsparcia organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ich ocenie, o której mowa w poprzednim punkcie, na podstawie charakterystyki prawnej elementów zakresu przeniesienia, powinny przeanalizować wykonalność i wiarygodność oraz poinformować organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wykonalności i wiarygodności:
 - umowy potwierdzającej podpisanej przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, uznającej przeniesienie na nabywcę (kupującego, instytucję pomostową lub spółkę zarządzającą aktywami), potwierdzającej przeniesienie na warunkach ustalonych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zgodnie z art. 67 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2014/59/UE);

- postanowień odpornych na restrukturyzację i uporządkowaną likwidację w umowach w celu uznania i poinformowania kontrahenta, że umowa może podlegać wykonaniu uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zgodnie z art. 67 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2014/59/UE);
 - przeniesienia pozycji podlegających prawu państwa trzeciego do podmiotu utworzonego ad hoc (takiego jak spółka celowa) na podstawie krajowego prawa właściwego oraz spowodowania przeniesienia instrumentów właścicielskich podmiotu w ramach zakresu przeniesienia.
49. Instytucje powinny zwracać uwagę organów na wszelkie przypadki, w których prawo państwa trzeciego nakłada na te instytucje obowiązek wspierania jej jednostki zależnej, w związku z czym pozycje z państwa trzeciego będą musiały się znaleźć w zakresie przeniesienia.

5. Przeniesienie operacyjne

50. Określenie zakresu przeniesienia to tylko jeden etap wdrożenia instrumentu przeniesienia. Przygotowania do przeniesienia operacyjnego powinny być kluczowym elementem oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do strategii przeniesienia. W związku z tym organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz instytucje powinny posiadać mechanizmy pozwalające na przygotowanie się do sprzedaży zakresu przeniesienia określonego w sekcji 4 oraz, w ten sam sposób:

- a. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny opracować proces sprzedaży (sekcja 5.1.1) wspierający zbycie działalności oraz rozważyć dodatkowe działania przygotowawcze (sekcja 5.1.2) wspierające realizację instrumentów przeniesienia.
- b. Zarówno instytucje, jak i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny wypracować możliwości pozwalające na rozwiązanie konfliktów dotyczących możliwości wydzielenia zidentyfikowanych zgodnie z sekcją 4.2 oraz terminową realizację przeniesienia (sekcja 5.2).
- c. Instytucje powinny ustanowić procesy zarządzania skutkami operacyjnymi przeniesienia oraz powinny wykazać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak niezawodne są te procesy (sekcja 5.3).

51. Jeżeli instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianymi w strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są instrument wydzielenia aktywów i instytucja pomostowa, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny dysponować procesami umożliwiającymi odpowiednio ustanowienie spółki zarządzającej aktywami zgodnie z art. 42 dyrektywy 2014/59/UE oraz instytucji pomostowej zgodnie z art. 41 dyrektywy 2014/59/UE, w odpowiednim terminie.

5.1 Przygotowanie sprzedaży

5.1.1 Przygotowanie procesu sprzedaży

52. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny określić w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w dowolnej dokumentacji pomocniczej, w jaki sposób mogą sprawnie przeprowadzić proces sprzedaży, o którym mowa w pkt 50.a, w jak najbardziej przejrzysty sposób.

53. W celu zapewnienia wykonalności i wiarygodności zbycia działalności jako instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien, przy wsparciu instytucji, sporządzić listę kryteriów, których spełnienia

można oczekiwać od potencjalnych nabywców na podstawie cech zakresu przeniesienia oraz przy uwzględnieniu charakterystyki dotychczasowych uczestników rynku i czynników zewnętrznych (takich jak względy regulacyjne dotyczące koncentracji rynku, potrzeba licencji i zatwierdzenia oraz ewentualne bariery wejścia na rynek). Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być w stanie wykorzystać informacje dostępne organom nadzoru oraz w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

54. Jakkolwiek strategia sprzedaży będzie zależeć od określenia zakresu przeniesienia (zależnie od instytucji i sytuacji), organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny opracować proces sprzedaży uwzględniający co najmniej następujące elementy:

- Kalendarz procesu sprzedaży: harmonogram określający kamienie milowe i wyniki prac;
- Określenie podprocesów operacyjnych z jasnym podziałem zadań poszczególnych zespołów i ekspertów reprezentujących organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, instytucje, właściwe organy i wszelkie odpowiednie podmioty zgodnie z punktami 56 i 57;
- Skład i funkcje zespołów i organów;
- Dokumentację uzupełniającą ramy sprzedaży i proces oferowania do sprzedaży (m.in. listy intencyjne, umowy o zachowanie poufności i inne dokumenty prawne, szablony dostępne dla oferentów, arkusze oceny ofert, listę kryteriów, dokumenty przetargowe i upoważnienia dla konsultantów zewnętrznych oraz szablony do komunikacji z mediami);
- Poufny kanał (poufne kanały) komunikacji, plan(y) komunikacji oraz informacje, dane i sprawozdania.

55. Przy określaniu kalendarza zgodnie z art. 10 ust. 7 lit. d) i j) dyrektywy 2014/59/UE, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny rozważać różne kamienie milowe istotne dla przeniesień, a w szczególności – dzień odniesienia dla planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji¹¹, datę wyceny¹², datę wszczęcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji¹³, oraz datę (daty) przeniesienia.

56. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zidentyfikować zatwierdzenia i zgody, które nie podlegają zwolnieniom, o których mowa w art. 63 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE i zapewnić ich uwzględnienie w procesie sprzedaży. Mogą one obejmować zatwierdzenie przez Komisję Europejską koncentracji wymiaru europejskiego zgodnie z

¹¹ Zgodnie z art. 5 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1624 z dnia 23 października 2018 r. ustanawiającego wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do procedur i standardowych formularzy i szablonów stosowanych do przekazywania informacji do celów sporządzenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE oraz uchylającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1066 (Dz.U. L 277 z 7.11.2018, s. 1–6).

¹² Zgodnie z podręcznikiem EUNB wyceny dla celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (podręcznikiem wyceny EUNB).

¹³ Zdefiniowaną w art. 1 lit. j) rozporządzenia delegowanego Komisji 2018/345.

rozporządzeniem Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw -EUMR-) ¹⁴. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny rozważyć interakcje z organami rynkowymi oraz innymi organami, co do których oczekuje się, że będą interweniować w procesie sprzedaży. Wspomniane interakcje z innymi organami powinny następować terminowo i nie powinny wpływać na adekwatność kalendarza sprzedaży z punktu widzenia możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

57. W odniesieniu do grup transgranicznych, transgranicznego zakresu przeniesienia lub transakcji transgranicznych organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny w razie potrzeby przedyskutowywać swoje zasady sprzedaży z innymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwymi organami w celu uzgodnienia podziału zadań, wymiany informacji i kalendarza, w celu regularnej aktualizacji zasad sprzedaży oraz zapewnienia funkcjonowania poufnych kanałów komunikacji. Dyskusje mogą się odbywać np. w kolegiach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli istnieją, lub w grupach zarządzania w sytuacji kryzysowej, jeżeli istnieją (dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym), ewentualnie w trybie doraźnym lub w mniej oficjalny sposób.
58. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zapewniać, aby ich proces sprzedaży mógł być zastosowany w co najmniej dwóch scenariuszach: sprzedaż następująca po procesie oferowania do sprzedaży zgodnie z art. 39 dyrektywy 2014/59/UE (którą można zakwalifikować jako „zbycie działalności strategiczne”) oraz sprzedaż bez procesu oferowania do sprzedaży przewidziana przez art. 39 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE (którą można zakwalifikować jako „zbycie działalności przyspieszone”).
59. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien być przygotowany do przeprowadzenia jak najszybciej, a najpóźniej w momencie ogłoszenia znajdowania się na progu upadłości lub zagrożenia upadłością, oceny wykonalności procesu oferowania do sprzedaży zgodnie z wytycznymi EUNB w sprawie skuteczności instrumentu zbycia działalności¹⁵.
60. Proces sprzedaży powinien umożliwiać sprawne przeprowadzenie zbycia działalności przyspieszonego, w czasie weekendu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W tym celu organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien być w stanie zaktualizować (np. poprzez przeprowadzenie działań w zakresie monitorowania rynku; istniejący dostęp do aktualnych istotnych danych rynkowych lub istniejące procesy wymagające pomocy eksperta w tej sprawie), zgodnie z warunkami rynkowymi i zakresem przeniesienia na dzień znajdowania się na progu upadłości lub zagrożenia upadłością, listę kryteriów do spełnienia przez potencjalnych nabywców oraz sporządzoną listę potencjalnych nabywców na podstawie pkt 19 niniejszych wytycznych. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien jak

¹⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. L 024 z 29.01.2004, s. 0001–0022).

¹⁵ Wytyczne EUNB dotyczące konkretnych okoliczności, w przypadku których można mówić o poważnym zagrożeniu dla stabilności finansowej, oraz elementów dotyczących skuteczności instrumentu zbycia działalności przewidzianych w art. 39 ust. 4 dyrektywy 2014/59/UE (EBA/GL/2015/04).

najwcześniej ocenić potencjalne konsekwencje zbycia działalności przyspieszonego pod względem zasad pomocy państwa oraz zapewnić taką realizację przyspieszonej sprzedaży, aby zminimalizować te konsekwencje¹⁶.

61. Do celów strategicznego zbycia działalności organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być w stanie zaktualizować listę kryteriów do spełnienia przez potencjalnych nabywców na podstawie sekcji 4.1 i pkt 19 niniejszych wytycznych. Proces sprzedaży powinien umożliwiać sprawną realizację zbycia działalności strategicznego zapewniającego otwarty, przejrzysty i niedyskryminujący proces oferowania do sprzedaży (wymogi dotyczące oferowania do sprzedaży), dążąc do maksymalizacji ceny sprzedaży i identyfikując wszelkie potencjalne konflikty interesów. Wspomniane kryteria powinny obejmować szereg wskaźników związanych z finansową, prawną i operacyjną sytuacją potencjalnych nabywców, które powinny być związane z zakresem przeniesienia, a nie zaprojektowane w celu uzyskania przewagi przez potencjalnych nabywców określonych z góry. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zażądać planów określających proces integracji zakresu przeniesienia przez potencjalnego nabywcę oraz zwracających uwagę na wymagane zdolności.
62. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przygotować się na prośbę o pomoc zewnętrzną (w tym konsultantów, doradców prawnych lub audytorów) w procesie sprzedaży lub na delegowanie procesu oferowania do sprzedaży. Odpowiedzialność spoczywająca na organie ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinna być delegowana, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien być ustanowić proces wyboru i powoływania konsultantów zewnętrznych na podstawie wcześniej określonych kryteriów w ramach zdefiniowanego mandatu, kontrolować ich i sprawdzać ich wkład, zapewniać brak konfliktu interesów i poszanowanie zasady zachowania poufności. Mandat powinien jasno określać m.in. cele i wyniki pracy, oczekiwaną wiedzę specjalistyczną i zasoby, kalendarz lub wynagrodzenie.

5.1.2 Segregacja wewnętrzna

63. Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o której mowa w sekcji C załącznika do dyrektywy 2014/59/UE, ma opierać się na ocenie struktur prawnych i korporacyjnych instytucji (pkt 2 wspomnianej sekcji C załącznika do dyrektywy 2014/59/UE), złożoności tej struktury i trudności w przyporządkowaniu linii biznesowych do podmiotów powiązanych (pkt 16 sekcji C załącznika do dyrektywy 2014/59/UE) oraz zgodności tej struktury z wybranym instrumentem (instrumentami) restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (pkt 21 sekcji C załącznika do dyrektywy 2014/59/UE). Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem rozważyć, w jaki sposób najlepiej przygotować się do zastosowania instrumentu wydzielenia aktywów, zważywszy na to, że wiele spośród elementów zakresu przeniesienia może nie znajdować się w jednym podmiocie prawnym lub w jednej linii biznesowej, oraz powinny w razie potrzeby i bez uszczerbku dla uprawnień wynikających z art. 17 dyrektywy 2014/59/UE, wspierać wydzielenie portfeli poprzez:

¹⁶ Zgodnie z EBA Final Q&A2015_2339.

- a. żądanie od instytucji, aby posiadały podręczniki (zob. pkt 75) określające, w jaki sposób mogłyby segregować aktywa zagrożone¹⁷ w ramach jednej linii biznesowej lub jednego podmiotu prawnego, gdy rozważa się instrument wydzielenia aktywów w strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wówczas, gdy portfele kwalifikujące się do instrumentu wydzielenia aktywów są rozproszone po całej grupie;
 - b. ocenę, w jaki sposób opcje naprawy zgodnie z pkt 14 sekcji A załącznika do dyrektywy 2014/59/UE mogłyby wesprzeć wydzielenie aktywów zagrożonych od reszty grupy.
64. W przypadku próby o wykazanie, w jaki sposób instytucje mogą segregować aktywa zagrożone, instytucje powinny naświetlić, w jaki sposób ich działania:
- ułatwią wszelkie działania diagnostyczne, o których mowa w wytycznych EUNB w sprawie rodzajów testów, ocen lub działań mogących doprowadzić do zastosowania środków wsparcia¹⁸, ponieważ większość aktywów zagrożonych byłaby scentralizowana w jednej, specjalnie wyznaczonej jednostce gospodarczej;
 - pozwolą na właściwą identyfikację barier umownych, wymogów prawnych dotyczących aktywów zagrożonych oraz innych rodzajów przeszkód w przeniesieniu;
 - umożliwią łatwiejszą wycenę aktywów zagrożonych (a w konsekwencji niezagrażonych linii biznesowych wspierających wybór uzupełniającego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji);
 - wypracują w jednostce gospodarczej wysoki poziom wiedzy specjalistycznej w zakresie postępowania z aktywami zagrożonymi;
 - doprowadzą do stworzenia specjalnego zestawu danych dotyczącego zabezpieczeń i praw związanych z aktywami zagrożonymi;
 - umożliwią wskazanie konkretnych usług wymaganych dla tych pozycji i zaczną wdrażać mechanizmy zarządzania nimi;
 - doprowadzą do segregacji wymaganych zasobów (w tym finansowych i ludzkich), które mogłyby następnie zostać łatwiej przeniesione w momencie przeprowadzania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zwłaszcza z pomocą mechanizmów usługowych.
65. W stosownych przypadkach instytucje powinny również wykazać swoje możliwości w zakresie tworzenia podmiotów prawnych zgodnie z pkt 48 niniejszych wytycznych.

¹⁷ Aktywa zagrożone należy rozumieć do celów niniejszych wytycznych jako aktywa zagrożone lub o obniżonej jakości, o których mowa w pkt 59) preambuły do dyrektywy 2014/59/UE.

¹⁸ Wytyczne EUNB w sprawie rodzajów testów, ocen lub działań mogących doprowadzić do zastosowania środków wsparcia zgodnie z art. 32 ust. 4 lit. d) ppkt (iii) dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków (EBA/GL/2014/09).

5.2 Mechanizmy zapewniające sprawne wydzielenie

5.2.1 Aspekty prawne

66. Zgodnie z art. 67 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2014/59/UE instytucje powinny w stosownych przypadkach ocenić zakres, w jakim prawo państwa członkowskiego UE ma skutecznie zastosowanie do umowy podlegającej prawu państwa trzeciego oraz skutecznego stosowania uprawnień w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji¹⁹.
67. Instytucje powinny ocenić, w jakim stopniu można zmienić postanowienia umowne w celu uniknięcia powiadomień i zatwierdzeń, które nie zostały jeszcze objęte zwolnieniem na podstawie dyrektywy 2014/59/UE.
68. Instytucje powinny wspierać organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w identyfikowaniu wszelkich zmian w statucie lub formie prawnej, które wiążą się z przeniesieniem określonego zakresu przeniesienia, ponieważ przeniesienie podmiotu w jego obecnej formie prawnej do nabywcy o innej formie prawnej może nie być możliwe lub mogą występować sprzeczne postanowienia w statucie. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien określać proces i działania wymagane do terminowego rozwiązania tych problemów.

5.2.2 Aspekty finansowe

69. Jeżeli ciągłość zakresu przeniesienia wymaga dostępu do walut lub ciągłości wewnątrzgrupowych transakcji zabezpieczających zgodnie z oceną, o której mowa w pkt 69 wytycznych EUNB w sprawie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, instytucje powinny zapewnić istnienie mechanizmów zapewniających tę ciągłość, zgodnie z oczekiwaniami organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Na przykład można z wyprzedzeniem przygotować umowy z bankami korespondentami, aby zapewnić w razie potrzeby dalszą obsługę zakresu przeniesienia w wymaganych walutach. Istniejące umowy powinny być również możliwe do przeniesienia na mocy dyrektywy 2014/59/UE.
70. Instytucje powinny wspierać organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w określaniu roli systemów solidarności (instytucji z organem centralnym) lub wszelkich istniejących instytucjonalnych systemów ochrony we wdrażaniu instrumentu przeniesienia oraz w zapewnianiu szybkiego wydzielenia i możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

5.2.3 Aspekty operacyjne

¹⁹ Od umów podlegających prawu państwa trzeciego i leżących u podstaw prawnego przeniesienia odnośnych aktywów, praw lub zobowiązań oczekuje się już wyraźnego uwzględnienia postanowień odpornych na restrukturyzację oraz uznawania i informowania kontrahenta, że umowa może podlegać wykonaniu uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji służących zawieszeniu lub ograniczeniu praw lub obowiązków („uprawnień w zakresie zawieszenia”) wynikających z dyrektywy 2014/59/UE.

71. W przypadku częściowego przeniesienia do różnych nabywców (takich jak spółka zarządzająca aktywami i instytucja pomostowa) lub do nabywcy, lecz bez likwidacji instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją (na przykład w przypadku połączenia umorzenia lub konwersji długu i instrumentu wydzielenia aktywów), uprawnienie określone w art. 64 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2014/59/UE może nie być wystarczające do utrzymania wszystkich dostępu do usług. Instytucje powinny zatem poinformować organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o możliwości zamieszczenia postanowień o trójstronnym dostępie w umowie z usługodawcą.
72. *[Spółka świadcząca usługi wspólne]* Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny ocenić, czy obecny model świadczenia usług wpływa na możliwość oddzielenia zakresu przeniesienia i rozważyć wprowadzenie rozwiązań określonych w pkt 34 wytycznych EUNB w sprawie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
73. *[Plany awaryjne dotyczące infrastruktur rynku finansowego (FMI)]* Oprócz [stosowania] wskazówek, o których mowa w sekcji 4.1.2 (a zwłaszcza w pkt 50) wytycznych EUNB w sprawie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucje powinny:
- Oceniać, w jaki sposób wymagane dostępy do infrastruktur rynku finansowego zostaną przeniesione do podmiotu, którego celem jest utrzymywanie ciągłości funkcji krytycznej/główniej linii biznesowej lub w jaki sposób można ustanowić dostęp pośredni. Czy instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją powinna stać się podmiotem w likwidacji (po zastosowaniu instrumentu przeniesienia zgodnie z art. 37 ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE), czy też w przypadku spółki zarządzającej aktywami, dostęp do infrastruktur rynku finansowego może być ograniczony. Należy zatem przyznać dostęp pośredni poprzez podmiot kontynuujący działalność i podjąć odpowiednie kroki w tym celu, w tym podmiot kontynuujący działalność powinien zachować kod identyfikacyjny jednostki (BIC), łączność i usługi komunikacyjne instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.
 - Ocenić istniejące mechanizmy przejściowe, procesy przyspieszonego wnioskowania o dostęp do infrastruktur rynków finansowych lub możliwości udzielenia pełnomocnictwa w celu utrzymania ciągłości dostępu zakresu przeniesienia do infrastruktur rynków finansowych.
 - Na wniosek organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ocenić wpływ przeniesienia na usługi świadczone przez instytucję na rzecz infrastruktur rynków finansowych lub innych stron.

5.3 Realizacja procesów pobocznych

74. Sprzedaż zakresu przeniesienia będzie wymagać dodatkowych działań oprócz przygotowania procesu sprzedaży lub spowoduje skutki uboczne, którymi powinny zarządzać i na które

powinny się przygotować zarówno instytucja, jak i organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu zapewnienia sprawnego przeniesienia.

Szczegółowe aspekty dotyczące realizacji przeniesienia dla instytucji

75. Instytucje powinny wypracować procesy wewnętrzne i środki przygotowawcze sprawiające, że realizacja przeniesienia będzie wiarygodna i wykonalna. Wspomniane procesy powinny obejmować zasady zarządzania, zawierające jasne wskazanie obowiązków, podległości służbowej i ról komitetów, a także określenie kroków proceduralnych i zatwierdzających, strukturę komunikacji oraz opis odpowiedniego systemu informacji zarządczej sterującego procesami i dodatkowymi informacjami potrzebnymi od osób trzecich. Wspomniane procesy powinny być na wniosek organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zbierane w dedykowanych podręcznikach oraz poddawane testom „na sucho” dla upewnienia się, czy funkcjonują. Elementy przedstawione poniżej powinny zostać włączone do listy procesów, które należy uwzględnić.
76. *[Korekta bilansu]* Przeniesienie będzie połączone z umorzeniem i konwersją instrumentów kapitałowych (WDCCI) oraz może być połączone z umorzeniem i konwersją długu. Instrument zbycia działalności wymaga od działalności, aby była zbywalna. Instytucje powinny opracować procedury wprowadzenia korekt księgowych, a mianowicie terminowego ujęcia strat przed przeniesieniem w celu nieprzechodzenia ich na podmiot kontynuujący działalność.
77. Gdyby instytucje objęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją miały kontynuować działalność, powinny być w stanie odzwierciedlić porestrukturyzacyjne ujęcie bilansowe uwzględniające zaprzestanie ujmowania zakresu przeniesienia oraz uwzględniające odnośne wpływy zgodnie z wcześniej uzgodnionymi standardami rachunkowości. Nie jest żądane stałe aktualizowanie takich bilansów w fazie poprzedzającej restrukturyzację i uporządkowaną likwidację, lecz instytucje powinny wykazać, że są w stanie szybko przekazać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bilans porestrukturyzacyjny odpowiadający zakresowi przeniesienia zidentyfikowanemu z pomocą instytucji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
78. *[Przegląd prawny]* Instytucje powinny przeprowadzać przegląd prawny umów przyporządkowanych do zakresu przeniesienia i wspierających ocenę, o której mowa w pkt 40. Przegląd prawny umów powinien obejmować:
- Postanowienia umowne stanowiące problem dla przeniesienia, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może albo których nie może zmienić zgodnie z art. 64 dyrektywy 2014/59/UE i które prawnie nakładają obowiązek (w tym specjalne powiadomienie klientów lub organów, zatwierdzenie lub wymogi rejestracyjne) w przypadku przeniesienia lub w celu przeniesienia;
 - Występowanie wielokrotnego ustanowienia zabezpieczenia (gdy klient ustanowił to samo zabezpieczenie do celów różnych umów);

- Mające zastosowanie szczególne regulacje krajowe, takie jak regulacje dotyczące obligacji zabezpieczonych, które mogą nakładać pewne warunki na przeniesienie (zob. sekcja 4.3 niniejszych wytycznych);
 - Istniejące spory sądowe oraz postanowienia umowne, które mogłyby się stać przyczyną sporów sądowych w trakcie lub po zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
79. *[Wdrożenie zakresu przeniesienia]* Instytucje powinny opracować proces mający na celu wdrożenie metodologii określenia zakresu przeniesienia zdefiniowanej przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zidentyfikować i wdrożyć odnośne obowiązki administracyjne i prawne (takie jak np. rejestracja).
80. *[Identyfikacja skutków podatkowych]* Instytucja powinna zidentyfikować i oszacować wszystkie skutki podatkowe przeniesienia i poinformować odpowiednio organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Przeniesienie akcji/udziałów lub aktywów może spowodować problemy podatkowe.
81. *[Ciągłość usług]* Instytucje powinny zamieszczać na żądanie w swoich podręcznikach przeniesienia plany przejściowe określające m.in. mechanizmy, procesy służące tworzeniu przejściowych umów o świadczenie usług (TSA) lub umów o gwarantowanym poziomie usług (SLA) zgodnie z pkt 22 wytycznych EUNB w sprawie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu wdrażania mechanizmów ciągłości usług FMI oraz mechanizmów przejściowych mających mieć zastosowanie do likwidowanego podmiotu zgodnie z oczekiwaniami organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
82. *[Plan działalności]* Instytucje powinny terminowo sporządzać i przekazywać plany działalności lub podobne dokumenty, jeżeli jest to wymagane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku nabycia akcji/udziałów w ramach zbycia działalności, do oferowania zakresu przeniesienia do sprzedaży jest prawdopodobnie niezbędny plan działalności oprócz wielu innych danych. Oczekiwania dotyczące treści wspomnianego planu działalności powinny zostać uzgodnione z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Szczegółowe aspekty dotyczące realizacji przeniesienia dla organu

83. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny określić procesy służące sprawniej realizacji przeniesienia w trakcie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a zwłaszcza:
- tryb i proces podejmowania decyzji o wykorzystaniu uprawnień wynikających z art. 63 i 64 dyrektywy 2014/59/UE;

- dokonywanie korekt dotyczących zakresu przeniesienia, zwłaszcza po sprawozdaniu z ostatecznej wyceny, w celu zapewnienia możliwych przeniesień zwrotnych do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- wszelkie inne obowiązki właściwe dla danego kraju.

5.4 Możliwości w zakresie systemów informacji zarządczej

84. Instytucje powinny być w stanie przekazywać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji terminowe i dokładne informacje, aby mogły one podejmować świadome decyzje przed restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w jej trakcie oraz po jej zakończeniu. Instytucje powinny posiadać odpowiednie systemy informacji zarządczej (MIS) i infrastrukturę technologiczną, aby terminowo wdrażać strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 11 dyrektywy 2014/59/UE.
85. Zgodnie z zasadą proporcjonalności i w celu wsparcia procesów, o których mowa w pkt 75 niniejszych wytycznych, instytucje powinny być w stanie, na wniosek organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dostarczyć szczegółowe informacje dotyczące składników zakresu przeniesienia oraz zaktualizować dane wymagane do przeniesienia; okres między datą graniczną informacji a datą restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien być jak najkrótszy. Poziom szczegółowości powinien umożliwiać wycenę przenoszonych pozycji oddzielnie od pozostałych i pozwalać organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podjęcie decyzji o konkretach oddzielenia i przeniesienia oraz na określenie pozycji przeniesienia zgodnie z wymogami krajowego aktu wykonawczego.

Informacje niezbędne do zidentyfikowania głównego zakresu przeniesienia

86. Instytucje powinny wspierać identyfikację zakresu przeniesienia na podstawie informacji na poziomie poszczególnych pozycji (zobowiązań, aktywów i praw), obejmujących:
- Przyporządkowanie funkcji krytycznych oraz głównych linii biznesowych do poszczególnych pozycji;
 - Klasyfikację pozycji (np. rodzaj składnika aktywów/zobowiązania; informacje o kontrahencie oraz rodzaj zabezpieczenia);
 - Jakość składnika aktywów i wskaźniki ryzyka (np. klasyfikacja kredyty rentowne/nierentowne, informacje na temat aktywów ważonych ryzykiem i zabezpieczeń, wysokiej jakości płynny składnik aktywów);
 - Aspekty prawne (w tym prawo właściwe i uznanie uprawnień do przeniesienia wynikających z dyrektywy 2014/59/UE oraz wszelkich potencjalnych umownych przeszkód w możliwości przeniesienia danego instrumentu);

- Informacje księgowe (takie jak wartość bilansowa, kwota pozabilansowa oraz kwota rezerwy na straty kredytowe) – w razie potrzeby.
87. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny określić potrzeby pod względem danych dotyczących przeniesienia oraz instrumentów przeniesienia uznawanych za uzupełniające poprzedzający punkt zgodnie z zasadą proporcjonalności propagowaną przez dyrektywę 2014/59/UE.
88. W przypadku instrumentu wydzielenia aktywów instytucje powinny wypracować możliwości przeprowadzenia działania diagnostycznego określonego przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z zasadami określonymi w wytycznych EUNB w sprawie rodzajów testów, ocen lub działań mogących doprowadzić do zastosowania środków wsparcia²⁰.

Dane do oceny wzajemnych powiązań

89. Zgodnie z sekcją 4.2 niniejszych wytycznych instytucje powinny być również w stanie zidentyfikować:
- Wzajemne powiązania zabezpieczane przez art. 76–80 dyrektywy 2014/59/UE – w tym przyporządkowanie umów o kompensowanie oraz przyporządkowanie zabezpieczonych zobowiązań i odpowiadających im zabezpieczeń.
 - Wzajemne powiązania, które nie są zabezpieczane wprost przez dyrektywę 2014/59/UE, takie jak np. przyporządkowanie infrastruktury do danych identyfikacyjnych umów w celu identyfikowania pozycji podlegających tej samej umowie lub powiązania pomiędzy różnymi podmiotami prawnymi, takie jak list gwarancyjny.
 - Powiązania ekonomiczne i biznesowe – takie jak np. informacje o zabezpieczeniach krzyżowych i relacjach z klientami lub
 - Ryzyko sporu sądowego.

Konkretne wskazówki dotyczące instrumentu zbycia działalności

90. W podręcznikach przeniesienia instytucje powinny wyjaśniać, w jaki sposób mogą szybko utworzyć internetowe repozytorium danych zawierający wystarczające informacje, aby można było przeprowadzić badanie due diligence zakresu przeniesienia dla kupującego oraz sprostać oczekiwaniom procesu sprzedaży sformułowanym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
91. Instytucje mają opracowywać mechanizmy wspierające tworzenie planów działalności, które również potencjalnie należy dzielić na plan dla portfela przeniesienia i dla portfela pozostającego w likwidowanej instytucji.

²⁰ EBA/GL/2014/09.

Systemy informacji zarządczej do zapewnienia ciągłości operacyjnej

92. Instytucje powinny wykazać, w jaki sposób oddzielenie, wspierające operacyjną realizację przeniesienia, może być szybko wdrożone w systemach banku, zapewniając ciągłość możliwości w zakresie systemów informacji zarządczej zarówno likwidowanemu podmiotowi, jak i podmiotowi przejmującemu (takie jak na przykład oddzielenie zapisów księgowych), gdy jest to przewidziane w strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i zgodnie z pkt 81 niniejszych wytycznych²¹.

Inne możliwości w zakresie systemów informacji zarządczej

93. Systemy informacji zarządczej powinny być na tyle elastyczne, aby umożliwiać korekty przeniesionego zakresu po restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (ponowneprzeniesienia). Korekty takie musiałyby być na przykład uwzględniane w rachunkowości zarządczej.

²¹ A także zgodnie z pkt 11 sekcji C załącznika do dyrektywy 2014/59/UE.